

Sygn. akt I CSK 692/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku [...] J. S.A. w W.

przy uczestnictwie A. P.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt XXIII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca [...] „J.” S.A. złożył wniosek o orzeczenie wobec uczestnika postępowania A. P. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek, pełnienia funkcji członka zarządu rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu na okres siedmiu lat. Sąd Rejonowy orzekł zgodnie z wnioskiem, a Sąd Okręgowy - rozpatrując apelację wnioskodawcy - zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji i wniosek oddalił jako nieuzasadniony.

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy podnoszono zarzuty naruszenia prawa procesowego i prawa materialnego.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wnioskodawca podnosił, że skarga jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c., ponieważ - jak wywodził wnioskodawca - narusza wskazane w podstawach skargi przepisy postępowania i przepis prawa materialnego (art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - prawo upadłościowe i naprawcze; Dz.U. z 2013 r.; n r 277, poz. 535 ze zm.).

Skarżący wnosil o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień obu Sądów meriti, treść wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i ich motywację prawną, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wbrew stanowisku skarżącego wnioskodawcy, wniesiona skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że uczestnik postępowania dopuścił się zawinionego niezgłoszenia w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości (s. 6 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Jednocześnie ustalony stan faktyczny mógł uzasadniać wniosek Sądu, że nie doszło do pojawienia się dalszych przesłanek orzeczenia zakazu wobec uczestnika postępowania, wynikających z art. 373 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. -

prawo upadłościowe i naprawcze. Chodzi o skutki wspomnianego zaniechania w postaci obniżenia wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa upadłego i rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli. W tym zakresie wywody Sądu Okręgowego należy uznać za przekonujące. Trafna jest również uwaga, że ciężar wykazania wszystkich przesłanek orzeczenia zakazu określonego w art. 373 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. obciąża wnioskodawcę, a z przebiegu postępowania dowodowego nie wynika, że doszło do naruszenia tej reguły.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

jw